

USNESENÍ

Krajský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedkyně Lenky Oulíkové a soudců Jana Peroutky a Kryštofa Horna ve věci

žalobkyně: **THAI SON,s.r.o.**, IČO 26185164
sídlem Milínská 196, Příbram
zastoupená daňovou poradenskou společností 4Z TAXES Praha s.r.o.
sídlem Jinonická 804/80, Praha 5

proti
žalovanému: **Odvolací finanční ředitelství**
sídlem Masarykova 427/31, Brno

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 5. 3. 2025, č. j. 6590/25/5100-41451-711439,

takto:

- I. **Žaloba se odmítá.**
- II. **Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**
- III. **Žalobkyni se vrací zaplacený soudní poplatek ve výši 3 000 Kč, který jí bude vyplacen ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto usnesení z účtu Krajského soudu v Praze.**

Odůvodnění

Vymezení věci

1. Dne 22. 11. 2023 vydal Finanční úřad pro Středočeský kraj (dále jen „správce daně“) dodatečný platební výměr na daň z příjmů právnických osob za zdaňovací období od 1. 1. 2021 do 31. 12. 2021 (č. j. 4805276/23/2120-50522-201851), jímž žalobkyni z moci úřední navýšil daň o 1 213 150 Kč a stanovil jí daňové penále ve výši 242 630 Kč. V daňovém řízení žalobkyni na základě plné moci zastupovala C. B. T. (v rozsahu „aby mě zastupovala při všech úkonech, postupech a řízení podle daňového řádu před správcem daně a ve věcech z kontroly daní právnických osob“). Této zástupkyni správce daně doručil dodatečný platební výměr.
2. Proti dodatečnému platebnímu výměru podala žalobkyně prostřednictvím své nové zástupkyně, která jí zastupuje i v tomto soudním řízení, včasné odvolání bez uvedení odvolacích důvodů. Z obsahu odvolání je zřejmé, že její žalobkynina zástupkyně podala jménem žalobkyně. K odvolání žalobkynina zástupkyně předložila plnou moc, podle níž jí zastupovala v rozsahu „veškerých právních úkonů souvisejících s daňovou kontrolou daně z příjmů za zdaňovací období roku 2021, veškerých právních úkonů souvisejících s nahlížením do spisu, mimo jiné pořizování si kopií a podávání stížností“. Předloženou plnou moc správce daně neakceptoval, neboť rozsah právních úkonů omezovala „na daňovou kontrolu daně z příjmů za zdaňovací období roku 2021“. Dospěl k závěru, že odvolání podala osoba k tomu neoprávněná a žalobkyninu zástupkyni podle § 74 odst. 1

Shodu s prvopisem potvrzuje: Bc. D. A.

zákona č. 280/2009 Sb., daňový řád, vyzval, aby do 15 dnů odstranila vady odvolání (výzva byla doručena dne 7. 1. 2024). Žalobkynina zástupkyně sice správci daně zaslala odvolání doplněné o odvolací důvody a navrhla provést konkrétní důkazy, správcem daně popsané vady však ve stanovené lhůtě nenapravila. Správce daně tedy vydal vyrozumění o neúčinnosti podání podle § 74 odst. 4 daňového řádu. Odvolání podle něho mělo vady, které žalobkynina zástupkyně neodstranila, stalo se tudíž neúčinným. Teprve dne 12. 2. 2024 žalobkynina zástupkyně správci daně doručila plnou moc, která ji opravňovala žalobkyni zastupovat v rozsahu „veškerých právních úkonů souvisejících s odvoláním proti dodatečnému platebnímu výměru daně z příjmu právnických osob za zdaňovací období roku 2021 č. j. 4805276/23/2120-50522-201851“. K tomu ovšem správce daně sdělil, že plná moc je vůči němu účinná až od okamžiku, kdy je vůči němu uplatněna. Jelikož ji žalobkynina zástupkyně správci daně dodala po uplynutí lhůty k odvolání, nemohl k ní správce daně přihlížet.

3. Žalobkynina zástupkyně tedy požádala o navrácení lhůty v předešlý stav s odůvodněním, že žalobkynin jednatel měl závažné zdravotní potíže. Rozhodnutím ze dne 29. 4. 2024, č. j. 1864906/24/2120-50522-201851 (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“), správce daně žalobkyninu žádost o navrácení lhůty v předešlý stav podle § 37 odst. 2 daňového řádu z důvodu uplynutí lhůty pro podání odvolání zamítl. Podle něho zdravotní potíže žalobkynina jednatele nebyly nijak doloženy. Proti prvostupňovému rozhodnutí se žalobkyně odvolala. Správce daně ji měl vyzvat k doplnění důkazů.
4. Žalovaný napadeným rozhodnutím prvostupňové rozhodnutí změnil tak, že se podle § 37 odst. 2 daňového řádu zamítá žádost o navrácení lhůty v předešlý stav ohledně lhůty stanovené výzvou k odstranění vad podání. V odůvodnění napadeného rozhodnutí žalovaný uvedl, že pokud správce daně posuzoval žádost o navrácení lhůty v předešlý stav z důvodu uplynutí lhůty pro podání odvolání, neodpovídá to skutkovému stavu. Žalobkynina zástupkyně totiž podala včasné odvolání, avšak odvolání bylo podáno k tomu neoprávněnou osobou. Z tohoto důvodu správce daně vyzval k odstranění vad podání podle § 74 daňového řádu. Vzhledem k tomu, že na tuto výzvu žalobkynina zástupkyně nereagovala, vydal správce daně vyrozumění o neúčinnosti podání. Žalobkyně tedy požádala o navrácení v předešlý stav lhůty pro odstranění vad odvolání. S důvody prvostupňového rozhodnutí se ale žalovaný ztotožnil. Zdravotní potíže žalobkynina jednatele (zánět středního ucha a viróza) nevyžadující hospitalizaci mu nebránily včas správci daně doložit plnou moc, popřípadě tak mohl učinit za pomoci třetí osoby. Provést žalobkyní navržené důkazy by bylo nadbytečné. O závažnosti zdravotního stavu dostatečně vypovídaly předložené lékařské zprávy.
5. Proti napadenému rozhodnutí podala žalobkyně žalobu podle § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), a domáhá se, aby jej soud zrušil.

Posouzení žaloby

6. Před věcným posouzením žaloby se soud musel zabývat tím, zda jsou splněny podmínky řízení a zda lze žalobu věcně projednat.
7. Podle § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s. nestanoví-li tento zákon jinak, soud usnesením odmítne návrh, jestliže návrh je podle tohoto zákona nepřijatelný.
8. Podle § 68 písm. e) s. ř. s. žaloba je nepřijatelná také tehdy, domáhá-li se přezkoumání rozhodnutí, které je z přezkoumání podle tohoto nebo zvláštního zákona vyloučeno.

9. Podle § 70 písm. c) s. ř. s. ze soudního přezkoumání jsou vyloučeny úkony správního orgánu, jimiž se upravuje vedení řízení před správním orgánem.
10. Z výše citovaných ustanovení vyplývá, že žaloba proti rozhodnutí podle § 65 a násl. s. ř. s. je nepřipustná v případě, kdy směřuje proti úkonu správního orgánu předběžné povahy [§ 68 písm. e) ve spojení s § 70 písm. b) s. ř. s.]. Výkladem této kompetenční výluky se zabýval rozšířený senát v rozsudku ze dne 27. 10. 2009, č. j. 2 Afs 186/2006-54, č. 1982/2010 Sb. NSS. Rozšířený senát dospěl k závěru, že rozhodnutí předběžné povahy musí splňovat tři podmínky: časovou, věcnou a osobní. Musí tedy být vydáno v již zahájeném řízení o vydání rozhodnutí konečného nebo je zákonem stanovena přiměřená lhůta pro zahájení takového řízení a účinky předběžného rozhodnutí musí být omezeny do vykonatelnosti rozhodnutí konečného. Rozhodnutí konečné pak v sobě musí věcně zahrnout vztahy upravené rozhodnutím předběžné povahy a musí být adresováno mj. i subjektu, jemuž bylo určeno rozhodnutí předběžné.
11. Navazující judikatura NSS dovodila, že rozhodnutí o žádosti o navrácení lhůty v předešlý stav podle § 37 daňového řádu, týká-li se např. navrácení lhůty k podání odvolání proti rozhodnutí správce daně, proti němuž je přípustné, splňuje všechny tři výše uvedené podmínky. Je proto vyloučeno ze soudního přezkumu podle § 70 písm. b) s. ř. s. Konečným rozhodnutím je rozhodnutí o odvolání proti rozhodnutí správce daně podle § 113 odst. 1 písm. c) daňového řádu. Až v rámci žaloby proti tomuto finálnímu rozhodnutí lze soudně přezkoumat otázku, zda bylo namíste povolit navrácení lhůty v předešlý stav, resp. zda odvolání proti rozhodnutí správce daně bylo vskutku podáno po lhůtě (viz např. rozsudek ze dne 18. 10. 2019, č. j. 4 Afs 244/2019-85, rozsudek ze dne 18. 3. 2022, č. j. 8 Afs 207/2020-49, body 15 a 16, či rozsudek ze dne 22. 2. 2021, č. j. 6 Afs 246/2020-27, bod 10, a celá řada judikatury zde citované). Na předběžné povaze rozhodnutí o žádosti o navrácení lhůty nic nemění ani skutečnost, že rozhodnutí o odvolání ve věci žádosti o navrácení lhůty fakticky časově nepředchází rozhodnutí o odvolání proti rozhodnutí správce daně, ve vztahu k němuž žalobce požádal o navrácení lhůty (viz rozsudek NSS ze dne 26. 10. 2021, č. j. 7 Afs 226/2020-35, bod 12). Závěr o předběžné povaze se uplatní i v případě, že žalobce odvolání proti poslední uvedenému rozhodnutí správce daně vůbec nepodal (viz rozsudek NSS č. j. 8 Afs 207/2020-49, bod 16, a tam citovaná judikatura).
12. Tyto podmínky stanovené rozšířeném senátem jsou naplněny i v nyní projednávané věci. V této věci je přitom oním „konečným rozhodnutím“ rozhodnutí správce daně o zastavení odvolacího řízení podle § 112 odst. 3 daňového řádu. Jak plyne i z výše uvedené rekapitulace (např. obsahu a formulace odvolání), za žalobkyni podala proti dodatečnému platebnímu výměru odvolání její zástupkyně. Komentářová literatura (viz BAXA, J., a spol. *Daňový řád: Komentář*. Dostupné v právním systému ASPI, k § 112 daňového řádu) k tomu uvádí, že má-li příjemce rozhodnutí zástupce, může odvolání jeho jménem samozřejmě podat tento zástupce. Nedoložení zmocnění k podání odvolání zmocněncem (nedoložení plné moci) je podstatnou chybějící náležitostí bránící řádnému projednání věci podle § 112 odst. 1 písm. b) daňového řádu, a pokud tento nedostatek odvolání není i přes výzvu správce daně odstraněn, je dán důvod k zastavení řízení podle § 112 odst. 3 daňového řádu.
13. Z toho je patrné, že správce daně neměl žalobkyni, resp. její zástupkyni, vyzvat k odstranění vad podle § 74 daňového řádu, ale podle § 112 odst. 2 daňového řádu. Již důvodová zpráva k daňovému řádu v původním znění (totéž uvádí i v předchozím bodě citovaná komentářová literatura) uvádí, že § 112 odst. 3 daňového řádu je normou *lex specialis* ve vztahu k obecnému ustanovení o vadách podání (§ 74). Rozdíl oproti úpravě § 74 odst. 3 je pak právě

v následcích, které jsou spojeny s neodstraněním vad. Podle obecné úpravy se nedoplněné podání stává ze zákona neúčinným a postačuje o tom učinit záznam do spisu. V případě nedoplnění odvolání musí správce daně vydat formální rozhodnutí o zastavení odvolacího řízení a odůvodnit ho. Rozhodnutí o zastavení odvolacího řízení je prvostupňovým rozhodnutím správce daně, proti němuž je možno podat odvolání, o čemž by byla žalobkyně v uvedeném rozhodnutí řádně poučena.

14. Rozhodnutí o odvolání proti rozhodnutí o žádosti o navrácení lhůty v předešlý stav podle § 37 daňového řádu tak nepodléhá samostatně soudnímu přezkoumání, neboť konečné důsledky představující zásah do právní sféry žalobkyně ve smyslu § 65 s. ř. s. by založil až výrok rozhodnutí o jejím odvolání proti rozhodnutí správce daně o zastavení odvolacího řízení (srov. rozsudek NSS ze dne 31. 7. 2008, č. j. 9 As 88/2007-49, č. 1881/2009 Sb. NSS). Případná pro žalobkyni negativní konečná rozhodnutí by posléze mohla žalobkyně napadnout žalobou (žalobami) u správního soudu.
15. Na uvedeném nic nemění, že správce daně a žalovaný tímto postupem doposud nepostupovali (srov. bod 11 tohoto rozsudku). Na jejich zákonné povinnosti vydat rozhodnutí podle § 112 odst. 3 daňového řádu, proti němuž může žalobkyně podat odvolání, to nic nemění. Žalobkyně se pak případně může vydání tohoto rozhodnutí domáhat prostřednictvím ochrany proti nečinnosti správce daně podle § 38 daňového řádu a následně může podat žalobu na ochranu proti nečinnosti správního orgánu podle § 81 a násl. s. ř. s. Pokud správce daně poukazoval na to, že jelikož mu byla řádná plná moc doručena až po uplynutí odvolací lhůty a odvolání tak podle něho podala osoba k tomu neoprávněná (odkázal na § 28 odst. 3 daňového řádu), na věci by ani to nic nezměnilo. Též v takovém případě měl totiž správce daně vydat rozhodnutí o zastavení odvolacího řízení, a to podle § 113 odst. 1 písm. c) daňového řádu, proti němuž by žalobkyně mohla podat odvolání. V něm by mohla poukazovat na tytéž skutečnosti jako v žádosti o navrácení lhůty v předešlý stav podle § 37 daňového řádu.
16. Je tudíž dán důvod pro odmítnutí žaloby podle § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s. jako nepřípustné podle § 68 písm. e) s. ř. s. ve spojení s § 70 písm. s. ř. s. (výrok I.).
17. O náhradě nákladů řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 3 s. ř. s. tak, že žádný z účastníků řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení, protože žaloba byla odmítnuta (výrok II.).
18. Podle § 10 odst. 3 věty třetí zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, soud rozhodl o vrácení zaplaceného soudního poplatku, neboť žaloba byla odmítnuta před prvním jednáním ve věci. Soudní poplatek bude žalobkyni vrácen ve lhůtě podle § 10a odst. 1 zákona o soudních poplatcích (výrok III.).

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodu uvedeného v § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje,

v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

Praha 10. září 2025

Lenka Oulíkové v.r.
předsedkyně senátu